

ks. dr hab. Artur Kasprzak, homilia, 14.XI.2024
Spotkanie Środowiska Medycznego Świętej Rodziny

Modne stało się dziś mówienie o miłości człowieka do człowieka, ale bez Pana Boga. Modne jest głoszenie naprawy relacji między ludźmi i naprawy świata przez organizacje pozarządowe, ale bez Boga. Powstają liczne programy naprawy tych relacji, rekomendacje. Zadałem dziś rano pytanie sztucznej Inteligencji AI, jakie są rekomendacje dobrych relacji, bez Boga? W sekundę otrzymałem trzy strony tekstu i to w dowolnym języku

Przeczytałem, że etyczne standardy dobrych relacji są oparte o pewne wartości uniwersalnych, które są zgodne z zasadami poszanowania drugiego człowieka, godności, tolerancji, równości, praw człowieka i poszanowania środowiska, chronionego dla przyszłych pokoleń. Te zasady są niezależne od religii czy wiary w Boga, koncentrują się na tym co korzystne dla człowieka i dla społeczeństwa, są wspólne, i takie, że każda jednostka ma szansę na godne życie.

Widzimy, że te propozycje we współczesnym świecie dotyczą tylko pewnych wartości. Będzie tolerancja, szacunek ale wszystko będzie relatywne bo ustalone przez człowieka, nie przez Boga. Taki Dekalog bez I tablicy, gdzie wszystko to dotyczy etyki ale tej bez podstawy, bez Boga, który odpowiada nam dlaczego.

Świat współczesny chce być doskonały i będzie doskonały, bo bez cierpienia. A jak pojawi się cierpienie to będą też rekomendacje jak je wyeliminować. We Francji, gdzie posługiwałem była taka grupa „Wiara i światło” Ci ludzie opiekowali się niepełnosprawnymi dziećmi, zabawy tańce, wspólna praca, modlitwa. Ale organizatorzy powiedzieli mi w pewnym momencie, że to będzie ostatnie spotkanie, bo nie ma już kolejnych dzieci. Fizycznie nie istniały. Zostały wyeliminowane. W takim świecie żyjemy, ale czy jest w nim przestrzeń na autentyczną miłość, na relacje między człowiekiem a człowiekiem? W świecie bez prawdy, bez krzyża, bez Pana Boga. Jako chrześcijanie wiemy, że nie ma możliwości autentycznej miłości., szczerzej prawdziwej, bez prawdy, bez Boga. Prawda, po hebrajsku - *emet* - to słowo pokazuje najlepiej litery alfabetu, które układają się w krzyż. I wiemy że wobec krzyża wszystko staje się prawdą. Wiemy co dotyczy Pana Boga, wiemy co dotyczy człowieka Możemy określić co jest łaską, co grzechem a co Miłosierdziem. Potrzebujemy prawdy krzyża. Tej przestrzeni, w której jest krzyż. Wokół krzyża widzimy realność, w tym grzech.

Słuchałem świadectwa Kambodżanki w Radio Notre Dame (La vie prend un sens - Radio catholique) o jej nawróceniu. Nawróciła się w obozie Khmerów, gdzie bardzo cierpiała, doświadczała wycieńczenia. I podjęła taką praktykę znana w buddyźmie, praktykę wrzucania cierpienia w nieistniejącą przestrzeń, na takiego kozła ofiarnego. Bóg znienawidzonych komunistów to Bóg chrześcijan więc zrzucała cierpienia na krzyż ich Boga. Wyobrażała sobie ten krzyż i wrzucała tam swoje cierpienie. To zadziało, bo odczuła pokój, uwolnienie. Została potem uwolniona. Zaczęła szukać, gdzie jest ten Jezus z krzyża. I tak się nawróciła w obliczu straszego cierpienia. Na spotkaniu w Asyżu mówiła o tym świadectwo, mówiąc, że: *moje oczy widza wyraźnie ponieważ płakały*. To płkanie w kontekście krzyża, cierpienia. Doświadczamy, że łyzy są jak lekarstwo bo łyzy, które uzdrawiają to są łyzy Boga, które wypływają z serca Boga, który umiera z miłości .

Współczesna mistyczka ruchu Focolare - Chiara Lubich, w swej duchowości¹ wchodzi w relacje z Jezusem Opuszczonym . Chiara Lubich odkryła cierpienie jako moment intymnej bliskości z ukochanym Oblubieńcem. Jak możemy kochać Jezusa najbardziej? Gdy jest opuszczony i woła *Eli*,

¹ <https://www.focolare.org/polska/chiera-lubich/>

Eli, lema sabachthani – „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?” (Mt 27, 46 oraz Mk 15, 34)
Cierpiał sam opuszczony przez Ojca. W 1949 jak młoda dziewczyna Chiara napisała: **„Jezus to Jezus Opuszczony. Ponieważ Jezus jest Zbawicielem, Odkupicielem a dokonuje dzieła odkupienia, kiedy rozlewa na ludzkość Boskość, poprzez Ranę Opuszczenia, która jest źrenicą Bożego Oka na świat. Nieskończona Pustka, przez którą Bóg patrzy na nas. Okno Boga otwarte na świat i okno ludzkości, przez które ludzkość widzi Boga”²**

Źrenica jest to ta pustka otwarta przez Boga, dzięki cierpieniu mogła się spotkać łaską i z cierpieniem ludzkości .

W dzisiejszej Ewangelii Jezus mówi, że *«Królestwo Boże nie przyjdzie dostrzegalnie; i nie powiedzą: „Oto tu jest” albo: „Tam”. Oto bowiem królestwo Boże pośród was jest»*” (Łk 17,20–21). Królestwo Boże jest pośród was. Przynosi je nam Pan Jezus na krzyżu. Ta otwarta źrenica, maksimum cierpienia, maksimum światła i miłości Boga, w źrenicy syna Bożego. Nie będzie szczęśliwego człowieka bez Krzyża. Krzyż daje nam zbawienie, korzystamy z tego uzdrowienia i z nim jesteśmy posłani Amen.

² <https://www.focolare.org/polska/2017/09/19/jezus-opuszczony-okno-boga-okno-ludzkosci-2/>